

A Szegény Dzsoni és Árnikát a szakma is méltányolta (Fotó: Fejes Márton)

Van mese

Tiszteletreméltóan következetes színházunk stratégiája, miszerint „a jövő értő nézőivé kívánja növelni” gyermekeinket. Mint alább kiderül: nem bánik mostohán velük, s számít a figyelmükre.

Az átalakult társulat első évadában 1 saját és 6 vendégprodukciónak összesen 23 előadásával célozta meg őket, a másodikban 2+1 darab 49, rá egy évre 5+1 színmű 59 előadása szolt hozzájuk, az idei szezonban pedig már 8+1 bérletbe vont produkció 106 (!) előadása – a műsor harmada – várta a kisebb-nagyobb gyerekeket.

Végre a legkisebbek is eljuthattak a nagy színházba, ahol emberemlékezet óta nem játszottak gyerekdarabot. A Szegény Dzsoni és Árnikát a szakma is méltányolta: az előadás részt vett a – kétévente megrendezett – Gyermek- és Ifjúsági Színházak Biennáléján. (A kaposvári fesztiválra másik teátrumunk, a Vojtina is eljutott A kis December király című bábelőadásával, vagyis a tizenhat meghívott színház közt két debreceni akadt!)

A kicsikhez szolt még a felújított A Csillagszemű, a nyíregyházi társulat két vendégjátéka: a Fényárnyék és a Varázsolok, valamint a Kolompos együttes Vitéz Leventéje.

Az évad legnagyobb közönségsikerének a Valahol Európában című musical bizonyult: 31 alkalommal játszották, többnyire telt házak előtt. A fiatalokat A Zöld kígyó és a Szép Liliom, s a két beregszásziakkal készült darab: a mesésen vígjáték, az Ahogy tetszik, illetve a beavató színházi szándékú Csongor és Tünde előadásaival várták.

Az átgondolt stratégia még a Deszka Fesztivál programjában is tükröződött: a teátrum Csokonai Művészeti Műhelye – a Vojtina Bábszínházzal együttműködve – öt gyermekeknek szánt produkciót emelt a kortárs magyar drámákat reprezentáló seregszemlébe.

Az idei évad nyertesei a kiskorúak (és a szüleik), valamint maga a színház. Mert az erőfeszítéseinek hozadéka egy valóban új publikum megnyerése lehet.

dbkult

A forradalom szünetel

Teátrumunk a 145., a Vidnyánszky Attila igazgató vezette megújult társulat a negyedik évadát zárja június 17-én. A Csokonai Színház a 2009/10-es szezonban minden eddiginél több, a havi műsorok alapján számítva: 260 saját előadást és 105 vendégjátékot prezentált a debreceni publikumnak. Eppen 100 (!) színházi estével többet, mint az induló, 2006/7-es évadban. Mindez tükröződik a látogatottságban: idén 3500-zal több bérletet vásároltak, mint tavaly, a nézőszám pedig meghaladta a 90 ezret!

A megelőző három esztendő következetes építkezése nyomán szépen kialakult a társulat repertoárja: idén 13 produkciót játszottak újra; az Űri muri, a Vihar, a Csavargók tízparancsolata és az előadásszámban magasan kiemelkedő (ittthon 76-szor játszott) Olympia már a harmadik szezonját érte-élte meg. A minievad (midőn a színház igyekszik minél teljesebben megmutatni arculatát) idén nem májusban, hanem januárban volt: ebben a hónapban 17-féle (!) saját produkciót vittek színre. Ez az igen gazdag választék szellemileg és logisztikailag is imponáló teljesítmény, kétlem, hogy vállalkozna rá más hazai színház.

Kétséges viszont, hogy az idei termésből, a 13 új bemutatóból melyik vihető át a következő évad(ok)ra. A két nagyoperán (az Aidán és a Borisz Godunovon) kívül talán a gyermekdarabok (Szegény Dzsoni és Árnika, Valahol Európában). Más nemigen. A szűk közönségréteget vonzó stúdiószínházi darabok (Van Gogh, Dea Debrecen, Kőrözsa) valószínűleg betöltötték küldetésüket. Kivétel a Circus Hungaricus, mely – a békécsabaiakkal koprodukcióban, Hobo zenekarával – cirkuszszínházi formában éled újra szeptember derekán a Nagyerdei Stadionban. A nagyszínházi produkciók közül

a tipikusan egyévtizedes operett (Kékszakkal) és a két felemásra sikeredett prózai mű (a Boldogult úrfikoromban és A makrancos hölgy) nem ér (meg) többet tíz-egynéhány előadásnál.

A múlt számunkban beszámoltunk az operatársulat kimagasló színtársuláról – a prózai tagozatról nem mondhatjuk el ugyanezt. A gyermekelőadások (lásd az oldal másik írását) mellett idén a klasszikusok színre állítását preferálta a színház. Jó volt hallani Krúdy és Vörösmarty, Shakespeare és Goethe szövegeit (Muszorgszkij mellett az ő műveik tűntek a legígéretesebbnek), ám a veretes szövegekhez képest – különböző okokból és mértékben – az előadások nem mutattak különleges invenciót. A harmadik évad végére kétségtelesen összeért prózai társulat idén nem tudott hozzátenni új művet az új színház – A sasfiók, az Űri muri, a Halotti pompa vagy az Oblomoff fémjelezte – eredetiségükben és színvonalukban kiragyogó művészi alkotásainak sorába.

Az évad két legrangosabb szakmai elismerése a 2008/9-es évadban elkészült produkciókhoz fűződik. A Képzeltbeli operett előadását franciaországi vendégszereplésre hívták (színészeink november 9–14. között hat alkalommal lépnek föl a párizsi Odéon Színházban), a Fodrásznőt pedig beválogatták a jubileumi országos színházi találkozó versenyprogramjába (így az új debreceni társulat eddig minden évben szerepelhetett a POSZT-on).

Az első szezon után Forradalom és rendszerváltás címmel írtunk a színházban történt változásokról, s annak várható jövőjéről. Azóta a rendszerváltás a Latinovits Színház átadása nélkül nem történhetett meg, a forradalom pedig ebben az évadban szünetelt.

Tóth Dénes

A X. Pécsi Országos Színházi Találkozón a szakmai zsűri legrangosabb elismerését – a legjobb előadás díját – a Csokonai Színház társulata érdemelte ki a Viktor Ryzakov rendezte Fodrásznő című produkcióért. Az előadás címszereplője, Szűcs Nelli emellett elnyerte a MASZK Országos Színészegyesület legjobb női alakítását is (Fotó: Fejes Márton)